

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra Poetiske Skrifter IV

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter IV", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter IV*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN, 1926-1930, s. XXIV. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl04val-shoot-idm140153725179136/facsimile.pdf> (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter IV

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

mellem Inge og Hakon er endt, for nu at tiene Hakon mod indenlandske Fiender i det Haab at denne skal bringe samme Enighed og Roe i Norge, som Waldemar i Danmark.»

Man ser, hvorledes Oehlenschläger under den endelige Udarbejdelse har maattet resignere. En Række overflødige Enkeltheder er skaaret bort; andre, som det Handlingen ret uvedkommende Valdemars parti, er blevet staaende som Rudimenter af den oprindelige Plan.

»Axel og Valborg« er Oehlenschlägers første store Kærlighedstragedie, men den har samtidig et videre Sigte. Den forherliger den norske *Trofasthed*: »Han døde Kongen, hun sin Bejler tro«. Konflikten mellem Individ og Samfund, mellem Kærlighed og Hirdmandstroskab viser, at Digteren ikke forgæves har besøgt Tragedieaftnerne i »Théâtre français«. Axel skal ikke blot (som i *Vissen*) ofre sit Liv for Kongen; han skal frivilligt give Afkald paa Valborg for at bringe dette Offer. Her laa den store Vanskelighed, til hvis Løsning Rahbek begejstret lykønskede Vennen: »Især beundrer jeg den mesterlige Maade, hvorpaa du har faaet Axels Død, der for os Andre var en aldeles utragisk Hændelse, til en sand tragisk Hovedbegivenhed, et Hovedled i den Demantskiæde, der forbinder og forskønner det Hele«. Men det vil imidlertid ved et nærmere Blik paa Kompositionen vise sig, at dette Resultat kun er naaet paa Bekostning af Tragediens indre Logik, saa at det er et stort Spørgsmaal, om ikke den Skæde, der er anrettet, er større end de Fordele, som er opnaaet.

ved sin Hustru, fordi de ere for nær beslægtede (Oehls Ann.).

XXIV